

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Tomáše Herce v právní věci žalobce: **V. H. V.**, zast. Mgr. Petrem Škopkem, advokátem se sídlem Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j. OAM-131/ZA-ZA11-HA06-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2025, č. j. 78 Az 1/2025-30,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 5. 2025, č. j. OAM-131/ZA-ZA11-HA06-2025, zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, jako zjevně nedůvodnou.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného se žalobce bránil žalobou, kterou krajský soud zamítl jako nedůvodnou. Stejně jako žalovaný dospěl i krajský soud k závěru, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany pouze z ekonomických důvodů. Konkrétně z důvodu, že chce v České republice pracovat a splácet dluhy věřitelům ve Vietnamu. Krajský soud shledal rozhodnutí žalovaného přezkoumatelným, přičemž žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav a vyšel z aktuálních podkladů o zemi původu žalobce. Krajský soud nepřisvědčil ani námitce, že žalobci vietnamské státní orgány nebudou schopny zajistit potřebnou ochranu, dále též obávám z pronásledování ze strany věřitelů a požadavku na udělení humanitárního azylu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl výše označený rozsudek krajského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění do 31. 12. 2025 (dále jen „s. ř. s.“). Navrhl napadený rozsudek zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Stěžovatel namítá, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav. Krajský soud se navíc odchýlil od ustálené judikatury NSS, dle které je jistá procesní aktivita při zjišťování skutkového stavu požadována i po správním orgánu. Žalovaný měl v reakci na tvrzení stěžovatele, že má strach z věřitelů v zemi původu, což nasvědčuje azylově relevantní skutečnosti, zjistit, co konkrétně mu od nich hrozí a zda mu hrozí i další újma. Tím spíše v situaci, kdy stěžovatel neumí česky a musel se spolehnout na překlad tlumočníka. Žalovaný se jej též měl dotázat, jaké důsledky pro něj budou mít uváděné dvojnásobné úroky.

[5] Dle stěžovatele měla být jeho žádost meritorně posouzena, jelikož v ní uvedl ekonomické důvody i skutečnosti nasvědčující hrozbě vážné újmy ze strany věřitelů.

[6] Stěžovatel již v žalobě namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného stran zjištění učiněných na základě dokumentů týkajících se půjček, úvěrů a lichvy v zemi jeho původu. Žalovaný dle názoru stěžovatele neodůvodnil, k jakým závěrům na podkladě uvedených dokumentů dospěl, ačkoliv je zahrnul mezi podklady pro rozhodnutí. Krajský soud pak učinil poměrně stručná skutková zjištění a závěry vyplývající z těchto dokumentů namísto žalovaného.

[7] Žalovaný navrhl kasační stížnost zamítnout jako nedůvodnou. Sám se nedopustil žádné nezákonnosti a napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Dostatečně zjistil skutkový stav a zabýval se všemi v žádosti uvedenými důvody. Ztotožnil se s napadeným rozsudkem a dále odkázal na své vyjádření k žalobě.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[8] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, z důvodů, které zákon připouští, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 102 a násl. s. ř. s.).

[9] Nejvyšší správní soud se dále zabýval přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Jedná se totiž o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (§ 31 odst. 2 s. ř. s.). K obsahu neurčitého pojmu přesah vlastních zájmů stěžovatele kasační soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, ve kterém se nepřijatelností podrobně zabýval.

[10] Stěžovatel v kasační stížnosti obecně uvedl, že posouzení krajského soudu bylo vadné, a jednalo se tak o zásadní pochybení s dopadem do jeho hmotně právního postavení. Nejvyšší správní soud žádné zásadní pochybení, které by mohlo mít dopad do hmotně právního postavení stěžovatele, v napadeném rozsudku neshledal. Kasační stížnost se ani nedotýká právních otázek, které dosud nebyly judikaturou Nejvyššího správního soudu

pokračování

řešeny nebo jsou řešeny rozdílně a není dána potřeba učinit judikatorní odklon. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[11] K namítané nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného Nejvyšší správní soud pro stručnost odkazuje na judikaturu ohledně posouzení toho, jaké vady naplňují tento kasační důvod (viz např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, nebo nověji ze dne 12. 10. 2022, č. j. 7 Azs 130/2022-24, odst. [9] až [11], a tam citovanou judikaturu). V projednávané věci je rozhodnutí žalovaného přezkoumatelné. Je z něj zjevné, jaký skutkový stav vzal žalovaný za rozhodný, z jakých podkladů vycházel a proč shledal žádost stěžovatele zjevně nedůvodnou. Odpovídá tak požadavkům výše uvedené judikatury NSS na přezkoumatelné rozhodnutí.

[12] Podstata stěžovatelova azylového příběhu spočívá v tom, že si ve Vietnamu vypůjčil obnos finančních prostředků od lichvářů. Do Evropy odjel za prací, aby mohl splatit své dluhy, nejprve do Rumunska a následně do České republiky. Nyní má však obavu z návratu do země původu, jelikož by ho věřitelé mohli pronásledovat z důvodu doposud nesplacených dluhů.

[13] Žalovaný vycházel z Informace odboru azylové a migrační politiky žalovaného - Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam ze dne 4. 6. 2024 a Informace Ministerstva zahraničních věcí ze dne 21. 1. 2025, č. j. 100348-6/2025-MZV/LPTP, k č. j. MV-602-1/OAM-2025 (*Půjčky, úvěry a lichva*). Stěžovatel konkrétně nevyvrací, proč by tyto podklady nesplňovaly požadavky, které na ně klade judikatura (viz rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, č. 1825/2009 Sb. NSS, odst. [16]). Tyto podklady obsahují jednoznačnou informaci o tom, že ve Vietnamu jsou půjčky načerno nežádoucí a nelegální, Vietnam má vytvořenou příslušnou legislativu v občanskoprávní i trestněprávní oblasti a že se lze bránit v občanském soudním řízení nebo může jít i o trestný čin lichvy, přičemž dlužník se může obrátit na orgány činné v trestním řízení, aniž by byl sám postižen.

[14] Podle konstantní judikatury NSS je primárním zdrojem informací žadatel. Správní orgán zjišťuje skutkový stav věci v rozsahu možných důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, jež vycházejí ze žadatelovy výpovědi v průběhu řízení o mezinárodní ochraně. Rozsah a obsah informací zjišťovaných o zemi původu se odvíjí od sdělení žadatele o mezinárodní ochranu (srov. rozsudek NSS ze dne 23. 9. 2024, č. j. 5 Azs 144/2024-31, odst. [34], a tam citovanou judikaturu). Krajský soud dospěl k obdobným závěrům, nelze proto konstatovat, že by se odchýlil od ustálené judikatury NSS. Jelikož stěžovatel ve správním řízení uvedl pouze ekonomické důvody (získání finančních prostředků na úhradu dluhu v zemi původu), které jej vedly k odchodu z Vietnamu, bez toho, aby zmínil jakékoli azylově relevantní problémy, lze dospět k závěru, že požadavkům výše uvedené judikatury stran zjišťování skutkového stavu žalovaný dostál.

[15] Nejvyšší správní soud se opakovaně zabýval otázkou, zda lze za důvod pro udělení mezinárodní ochrany považovat hrozbu újmy ze strany soukromých věřitelů v případě návratu do země původu, a to konkrétně též do Vietnamu (viz rozsudek ze dne 16. 9. 2008, č. j. 3 Azs 48/2008-57, usnesení ze dne 6. 1. 2022, č. j. 5 Azs 61/2020-30, odst. [14], či ze dne 25. 5. 2023, č. j. 4 Azs 87/2023-41, odst. [15]). Stěžovatel ochrany ve státě původu nevyužil a jeho nedůvěra ve vietnamské státní orgány neodůvodňuje rezignaci na využití

prostředků ochrany, které poskytují (srov. rozsudky NSS ze dne 18.12.2003, č. j. 6 Azs 45/2003-49, ze dne 26. 8. 2004, č. j. 5 Azs 187/2004-49, č. 401/2004 Sb. NSS, usnesení ze dne 17. 5. 2023, č. j. 1 Azs 57/2023-30, odst. [12], ze dne 9. 5. 2023, č. j. 9 Azs 71/2023-26, odst. [6], či ze dne 30. 9. 2025, č. j. 7 Azs 141/2025-28, odst. [10]).

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Nejvyšší správní soud dospěl na základě výše uvedených důvodů k závěru, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[17] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť podání kasační stížnosti mělo v projednávané věci odkladný účinek ze zákona (srov. § 32 odst. 2 ve spojení s § 32 odst. 5 zákona o azylu).

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 120 ve spojení s § 60 odst. 1, větou první, s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, část III.4.). Stěžovatel v řízení úspěch neměl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti v řízení o kasační stížnosti nevznikly. Žádný z účastníků proto nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. ledna 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu